

MOCIÓ DE REBUIG A LA SUPRESSIÓ DELS JUTJATS DE VIOLÈNCIA CONTRA LA DONA

En els darrers mesos, la violència masclista ha segat la vida de desenes de dones i menors, commocionant tota la nostra societat. Un any més, les dades oficials, 55 dones segons el Ministeri de Igualtat, tornen a invisibilitzar la dimensió real de les víctimes de violència masclista, que arriben a 99 femicidis el 2019. No són dades llunyanes, ni abstractes, tot just a Catalunya ja hi van 9 dones, tres d'elles de la nostra província.

Aquestes dades esfereïdores ens demostren clarament que les violències masclistes han de ser considerades un prioritat d'Estat, i és per això que tots els agents socials, polítics i comunitaris s'han de comprometre a lluitar per erradicar-les. Perquè les violències no són un problema de l'àmbit privat, sinó que es manifesta com el símbol més brutal de la desigualtat existent en la nostra societat patriarcal.

En l'actualitat comptem amb un marc legal de referència tant a l'Estat com a Catalunya, que és la **Llei Orgànica 1/2004, de 28 de desembre**, de mesures de protecció integral contra la violència de gènere, en el seu **capítol IV** preveu les mesures judicials de protecció i seguretat de les víctimes.

Així com la **Llei Catalana 5/2008 del 24 d'abril**, del Dret de les dones a erradicar la violència masclista, on es fa esment del dret de les dones a la prevenció, l'atenció, l'assistència, la protecció, la recuperació i la reparació integral. I, específicament, en el **Capítol 1. Article 30** s'assenyala que *"les dones que es troben en risc o en situació de violència masclista tenen dret a rebre de forma immediata, de les administracions públiques de Catalunya, una protecció integral, real i efectiva"*.

I per últim, el **Reial decret llei 9/2018, de 3 d'agost**, de mesures urgents per al desenvolupament del Pacte d'Estat contra la violència de gènere, el qual introdueix modificacions legislatives en la **Llei Orgànica de mesures de protecció integral** contra la violència de gènere, així com en la **Llei de bases del Règim Local i en el Codi Civil**, principalment.

A més, des de les diferents administracions, com l'Institut Català de les Dones i la Diputació de Barcelona és destinen recursos específics en l'àmbit de la sensibilització i prevenció, i en concret per a l'atenció, assistència i protecció de les víctimes.

Entenem que l'àmbit judicial jugar un paper clau per abordar les violències masclistes, ja que poden trencar amb les situacions de maltractament i discriminació que viuen moltes dones.

Quan les dones víctimes decideixen denunciar, és un pas molt important, complex i dolorós, en el qual es precisen d'uns serveis d'acompanyament i suport professional, per tal d'afrontar el procés amb les condicions pertinents.

Al 2004, a través de la Llei Orgànica es van posar en funcionament els jutjats de violència sobre la dona (VIDO) amb l'objectiu de treballar específicament, en l'àmbit de les competències penals i civils, tots aquells assumptes que impliquessin violència contra les dones, per part de les seves parelles o exparelles, així com cap a les seves filles i fills. Aquest fet va suposar un avenç legislatiu important en la lluita contra les violències masclistes, ja que va superar algunes deficiències del sistema judicial i va adoptar una normativa integral i multidisciplinària, en la protecció de les dones víctimes de violència, amb altres administracions implicades com educació, sanitat, serveis socials o els propis SIADS dels municipis on estan ubicats els jutjats.

És per tot això exposat anteriorment, que ens oposem a la proposta de **comarcalització dels Jutjats de Violència sobre la Dona** del Tribunal de Justícia de Catalunya a data de l'1 d'octubre del 2019, on en el cas de la ciutat de Granollers i Mollet del Vallès, els nostres jutjats *(en el cas de tenir-ne o afegir les*

dones que denunciïn violència del nostre municipi hauran de desplaçar-se a Granollers i només a Granollers) de violència seria únicament a la ciutat de Granollers, amb l'embús que això suposa, un jutjat que normalment ja sol estar col·lapsat, fins i tot quan estava el jutjat de Mollet del Vallés

Aquesta proposta ens obre una situació de vulnerabilitat de les dones víctimes de violència al nostre poble, ja que no es té en compte les conseqüències tant negatives, que suposa per a les dones que decideixen fer el pas de denunciar, el fet que suposa desplaçar-se des del seu lloc de residència fins a una altra ciutat. Un fet important, si es té en compte que moltes d'elles, inclòs amb mecanismes legals al seu abast, decideixen retirar la denúncia per por i terror al que es veuen sotmeses diàriament pel seus agressors.

Perquè la redistribució del sistema de justícia no pot anar en detriment de l'atenció de proximitat ni del temps de resposta a les víctimes de violència masclista i en cas de voler advocar per la redistribució de la càrrega de treball de les oficines judicials. Cal establir mesures que no vagin en detriment de les víctimes, com ara que siguin els òrgans judicials especialitzats en violència de gènere els que es desplacin pel territori.

Davant d'una situació com actual, on són assassinades desenes de dones cada any al nostre país, calen més recursos que mai per a la protecció i els serveis especialitzats, com els jutjats de VIDO, no poden desaparèixer de la proximitat de les dones que més ho necessiten.

Per aquests motius el grup Lliçà d'Amunt En Comú Podem proposa al Ple els següents

ACORDS

1. L'Ajuntament del Lliçà d'Amunt sol·licita, al Ministeri de Justícia de l'Estat Espanyol i la Conselleria de Justícia de la Generalitat de Catalunya, la no suspensió i trasllat del jutjat de VIDO dels Jutjats de Mollet del Valles al Jutjat de Granollers, deixant únicament un jutjat, tal com es proposa al document de "Comarcalització dels Jutjats de Violència sobre la Dona" del Tribunal de Justícia de Catalunya a data de l'1 d'octubre del 2019.
2. L'Ajuntament Lliçà d'Amunt sol·licita a les mateixes institucions la proposta d'afavorir i augmentar els recursos i mitjans per facilitar l'accés de les víctimes de la violència masclista a l'empara judicial, i que aquest extrem en el cas de l'àmbit judicial passa per aproximar els òrgans judicials a les víctimes i no al contrari.
3. Traslladar aquest acord de Ple al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, al Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya, a la Delegació del Govern de Catalunya, al Govern de l'Estat Espanyol, als grups polítics del Congrés, Senat i Parlament de Catalunya al Col·legi de l'advocació de Barcelona i a les entitats municipalistes de Catalunya.